

har været indbragt ved privat Initiativ, gaar jo ud paa at sætte Ebeltoft i Forbindelse med den Jernbane, som allerede findes mellem Aarhus og Grenaa over Rhomgaard. Jeg skal ikke negte, at for mig har det altid været noget tvivlsomt, om Ebeltoft i og for sig er videre vel tjent med at faae en Jernbane. Dens Beliggenhed er jo noget affides og ganske færegen, og jeg tvivler noget om, og har altid tvivlet om, at det ligeoverfor det Opland, der hører til Ebeltoft, vil være et Held for Byen at faae en Jernbane. Man maa jo nemlig erindre, at Ebeltofts Forhold i en Retning ere ganske heldige, idet den har en efter Omstændighederne god og ret stor Havn, som sætter den i godt Samkvem med Omverdenen. At det for Egnen vil have sin store Betydning at faae en Jernbane, skal jeg selvfølgelig ikke benegte. Jeg kan ogsaa godt forstaa, at Ebeltoft som alle andre mindre Byer kan have Lykt til at komme i en hele Aaret sikrere Forbindelse med Omverdenen, end Tilfældet er nu, hvor man er henvisst til Befælling og en længere Rjoretur, inden man naaer Jernbanen. Spørgsmaalet, om man vil finde det rigtigt at anlægge en Jernbane der, skal jeg henstille ganske til Thingets Overveelse. Jeg har nu egentlig kun Grund til at udtale mig om Forslaget, som det foreligger med det Statskassetilskud, som er voteret. Der maa jeg henholde mig til, hvad jeg har haft Velighed til at udtale i det andet Thing, at jeg ikke er stemt for at modtage Forslaget med det Tilskud, som er voteret i Folkethinget. Vi have jo ofte her forhandlet det Spørgsmaal, hvorledes man skulde bestemme Tilskudene til private Jernbaner, om man skulde inddele Banerne i Jernbaner af første og anden Klasse, hvad jeg tidligere har udtalt mig for. Afgjort er Spørgsmaalet egentlig aldrig blevet. Man har nok en Afgjørelse for første Klasses Jernbaner, men ikke for anden Klasses. Der har været forskjellige Opfattelser, og det Synspunkt, jeg har haft, er man egentlig her aldrig kommen til at slutte sig til; man undgik det i Fjor ved Voteringen af Tilskud til en Jernbane fra Veile til Gibe. Det er et Spørgsmaal, som kan fortjene nogen Undersøgelse, hvorledes man vil stille sig ligeoverfor private Jernbaner af anden Klasse. Jeg tror som sagt ikke, at man bør give saadanne Jernbaner et Tilskud af det Omfang, som er vedtaget her i Lovforslaget, og dette Spørgsmaal, mener jeg, kunde det være heldigt og passende, om Landstinget vilde sfsænke en noiere Undersøgelse. Altsaa for saa vidt tror jeg nok, at der er Grund til at undersøge dette Lovforslag nærmere,

men at faae det ophøiet til Lov i den foreliggende Stikfælse, kan jeg for mit Vedkommende ikke ønske.

Mourier-Peterfen: Af den høitærede Ministeres Udtalelse fremgik det jo, at han ikke kan gaa ind paa et Tilskud af den Størrelse, som er vedtaget i dette Lovforslag, men for Øvrigt stiller Ministeren sig jo velvilligt til Lovforslaget. Da han altsaa ikke har modsat sig det, — om Tilskudet, kan jo nærmere Forhandling føres — vil jeg tillade mig at anbefale Landstinget at fremme dette Lovforslag. Jeg skal gjøre det saa meget mere, som jeg veed, at der er et stærkt og længe næret Ønske i den paagjældende Egn om at faae en saadan Jernbane. Den høitærede Minister mente, at det er et stort Spørgsmaal, om Ebeltoft By egentlig vilde være tjent med denne Bane. At afgjøre Noget herom i Forveien vil vistnok være forbundet med Vanskeligheder, men ubetinget at antage, at Byen ikke vil kunne være tjent med den, tror jeg dog ikke, man kan. Der vil jo kunne paavises Exempler, hvor man har haft en lignende Tvivl, men hvor det dog har viist sig, at en mindre By under lignende Forhold har været vel tjent med at faae en Jernbane. Dernæst skal jeg blot fremhæve, at i Ebeltoft By er det langt overveiende Flertal af Indbyggere meget stemt for at faa denne Jernbane. Det er ikke blot, fordi man synes, at denne By ligestaaende som saa at sige alle andre mindre Byer bør have en Jernbane, men det er ogsaa fordi man virkelig tror, at det i materiel Henseende vil være til Gavn og Fordel for Byen. Lovforslagets Indhold, skal jeg ikke her ved 1ste Behandling komme videre ind paa, da jeg som sagt haaber, at Lovforslaget vil blive underkastet en nærmere Drøftelse her i Thinget, formodentlig vel i Udvalg, hvor de mere specielle Spørgsmaal vilde komme under Overveelse. Jeg skal blot her udtale med Hensyn til Retningslinien, at jeg anser den Linie, som er foreslaet i Lovforslaget, for heldig. Dernæst tror jeg ogsaa, at det vil være rigtigt, dersom det overhovedet bliver til Virkelighed med denne Bane, at det bliver en Bane med samme Sporvide som de andre Statsbaner men med lettere Konstruktion. Jeg skal derfor blot slutte med at anbefale Lovforslaget til Thingets Velvillie og til nærmere Overveelse; man vil da nærmere kunne underhandle om Vilkaarene.

Th. Nielsen: Ja, naar vi have en Kapital af over 150 Millioner i de 200 Mil Jernbaner, vi have, som jo give en temmelig